

FESTIVAL ITINERA // VEUS DE FALGONS // DE NATURA AMATENT
EL RIU SER: RELACIÓ AMB EL VULCANISME

// A PROPÒSIT DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR //

GIMNÀS. ASSOCIACIÓ GENT GRAN

CAP D'ANY. ASSOCIACIÓ PINYAROCA

SANTA QUITÈRIA - CIGONYES. ALBA TEIXIDOR

FESTIVAL ILTIR. ALBERT ESCRIU

DINAR A L'HOSTAL. ASSOCIACIÓ DE LA GENT GRAN

TORNEIG DE FUTBOL ORGANITZAT PELS PREJOVES. JORDI PASCUAL

SORTIDA A L'EXPOSICIÓ LLUÍS ROURA, 80 ANYS DE MEMÒRIES . ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN

// SUMARI

P4 // ACTUACIONS MUNICIPALS
P5 // QUÈ PASSARÀ? / TEIXIT ASSOCIATIU
P8 // QUÈ HA PASSAT?

// CULTURA

P12 // Entrevista. Agnès Fort, directora artística del Festival Itinera
P15 // Llegenda. La bruixa de Can Xermada
P16 // Racó literari. De natura amatent
P17 // Racó literari. D'aquí estan veiem una serra
P18 // Ressenya literària. Ara que t'he trobat deixa'm dir-te adéu d'Ester Escamilla
P19 // Carta d'agraïment de Lluís Roura

// SOCIETAT

P20 // *Veus de Falgons*. Conversa amb Carme Masdeu i Joan Puigvert de Cal Sabater i M.Àngels Carandell de Mas Puigmitjà

// NATURA

P24 // Ruta de Can Ginabreda – Collet de Pujarnol – Sant Patllari – Can Port
P25 // Remeis ecològics per a l'hort i el jardí
P26 // El riu Ser. Relació amb el vulcanisme del camp volcànic de la Garrotxa

// HISTÒRIA

P30 // L'Hostal de Sant Miquel de Campmajor

P32 // CONSELLS DR. CARRERAS
P33 // LES RECEPTES DE LA VALL, ENTRENA LA MENT
P34 // METEOROLOGIA A LA VALL
P35 // SOLUCIONS ENTRENA LA MENT, TAD
TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

REDACCIÓ revistagolany@gmail.com // **EDITA** Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor //
GOLANY DIGITAL www.santmiqueldecampmajor.cat // **COORDINACIÓ, REDACCIÓ I DISSENY** Christian Betanzos, Albert Escriu,
Paula Serrà i Anna Darné // **MAQUETACIÓ** Anna Darné // **IMPRESSIÓ** Impremta Palmada // **DIPÒSIT LEGAL** GI-033/1997 //
ASSESSORAMENT I CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA Isabel Roura del CPNL i equip de redacció // **TIRATGE** 425 exemplars

COL·LABORA: Diputació de Girona

ACTUACIONS MUNICIPALS

Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor

APROVACIÓ DEL PRESSUPOST PER A L'EXERCICI 2025

En el Ple municipal, en sessió extraordinària celebrada el 28 de novembre de 2024, es va aprovar el pressupost municipal per a l'any 2025, amb un total de 347.064,14 euros.

MODIFICACIONS DE CRÈDIT DEL PRESSUPOST PER A L'EXERCICI 2025

Decret d'alcaldia del 5 de març de 2025 per a la incorporació de romanents de crèdit al pressupost de l'exercici 2025, per un import total de 120.941,23 €.

Decret d'alcaldia del 5 de març de 2025 per a la incorporació de romanents de crèdit al pressupost de l'exercici 2025, per un import total de 13.124,73 euros.

En els pressupostos d'enguany destaquen:

Capítol 2. Despeses en béns i serveis corrents. Redacció del Pla Director de Briolf.

Capítol 6. Inversions. Actuacions dels Pressupostos Participatius 2024, instal·lació d'un nou sistema de telecontrol de la xarxa d'aigua potable, treballs arqueològics a la Torre de Briolf, instal·lació de nous comptadors digitals a la xarxa d'aigua i col·locació de lectors de matrícula d'abast comarcal a la GI-524.

RESOLUCIONS D'ALCALDIA I PROPOSTES DEL PLE MÉS RELLEVANTS

- Aprovació de les bases reguladores i la convocatòria del concurs per a la cessió temporal de quotes de participació de la instal·lació solar fotovoltaica municipal als equipaments de les escoles, l'ajuntament i el local social de Sant Miquel de Campmajor.
- Aprovació del compte general de l'exercici 2023.
- Moció per a la sensibilització sobre el risc i la necessitat d'eliminar i retirar els materials d'amiant al municipi de Sant Miquel de Campmajor.
- Moció sobre la necessitat de modificar el nou sistema d'inscripció al Registre Civil.
- Moció per a l'assoliment d'un nou model just de finançament local.
- Moció de suport a la Declaració de Prada en defensa del català.
- Moció de suport al gremi de la pagesia catalana.

OBRES I ACTUACIONS DES DEL SEGON SEMESTRE DEL 2024

Finançades a través del Pla de serveis de Dipsalut:

- Assistència tècnica del Programa PT02 – Suport a la gestió i control de la salubritat de les instal·lacions de baix risc de transmissió de la legionel·losi.
- Assistència tècnica del Programa PT03 – Suport a la gestió municipal directa d'abastament d'aigua de consum humà.
- Assistència tècnica del Programa PT04 – Avaluació i control de la qualitat de l'aigua a l'aixeta del consumidor.
- Assistència tècnica del Programa PT05 – Avaluació de la salubritat de les piscines d'ús públic.
- Assistència tècnica del Programa PM01 – Dinamització dels parcs de salut.

Finançades per la subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya:

- Intervenció arqueològica preventiva a la Torre de Briolf (2a campanya).
- Redacció del projecte executiu de rehabilitació de l'espai cultural La Roqueta.

Finançades per la subvenció de l'Agència Catalana de l'Aigua:

- Actuacions per a la millora de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i digitalització dels sistemes.

QUÈ PASSARÀ?

ESDEVENIMENTS A LA VALL

MAIG

Sortida al Mas Alba de Terradelles

Visita a l'obrador de formatges, conèixer les instal·lacions on es fa la maduració i veure els animals. La visita inclourà un tast de formatges artesans.
Associació de Gent Gran

JUNY

Trobada de grups cantaires del Pla de l'Estany

8 de juny de 2025 a les 19 h
Plaça de les escoles

Revetlla de Sant Joan

23 de juny de 2025
Plaça de les escoles

JULIOL

Casal d'Estiu

De dilluns a divendres de 9 a 13 h
La Roqueta

Festival d'estiu

Divendres 18: Concert Recòndit: Borja Penalba
Dissabte 19: Concert Itinera, sopar popular, caminada nocturna
Diumenge 20: Festa de l'espuma i teatre

SETEMBRE

Aplec de Sant Ferriol

14 de setembre de 2025
Cavalcada, paradetes i jocs infantils i dinar popular

Festa Major

Divendres 26: Cinema
Dissabte 27: Petanca, caminada popular, trobada de cotxes clàssics, activitat infantil, sopar popular, ball i concert amb Timeless
Diumenge 28: Missa, sardanes i concert Itinera

NOVEMBRE

Castanyada

1 de novembre de 2025

Dinar de col·laboradors

23 de novembre de 2025

TEIXIT ASSOCIATIU DE LA VALL

Trobada de joc cada dissabte a la Roqueta
de 17 h a 19 h

Biblioteca a la Roqueta

5a Lligueta Local de Petanca. Inici amb el sorteig d'equips, el dia 5 de novembre de 2024. Finalitzarà al maig de 2025. Diumenges de 9 h a 13 h. *Jornades quinzenals*

Assaig setmanal del grup de Caramelles. Cada dilluns de 19.15 h a 20.45 h al local de sota de l'Ajuntament

Gimnàs: dimarts i dijous de 18.30 h a 19.30 h

Memòria: cada 15 dies. Dimarts de 17.15 h a 18.15 h

Massatges: dijous matí a partir de les 9 h. *Cal cita prèvia*

Perruqueria: últim dimarts de mes a partir de les 16 h. *Cal cita prèvia*

Podologia: el primer dilluns de mes a partir de les 9 h. *Cal cita prèvia*

Manualitats: dilluns de 16 h a 18 h

U.E. ST. MIQUEL

Entrenaments setmanals: dimarts i divendres de 20 h a 21.30 h

Dia de partit: cada cap de setmana. Dissabtes quinzenals a les 16 h al camp de futbol de Sant Miquel de Campmajor

Organització activitats i jornades emmarcades en el 8M i 25N

Organització de festes i aplecs de la vall de Sant Miquel de Campmajor

Trobada setmanal. Cada diumenge al matí al local de sota de l'Ajuntament

* Si formes part d'una associació/entitat de la vall i vols visibilitzar els serveis regulars contacta: revistagolany@gmail.com

QUÈ HA PASSAT?

● ILTIR A LA VALL DEL SER

Aplec en què es va reflexionar sobre les ruralitats i la governança en entorns rurals, amb l'objectiu de definir estratègies col·lectives de transformació cultural, social i econòmica. S'hi van dur a terme trobades i xerrades per debatre i reflexionar sobre com gestionar la vida comunitària i com millorar la nostra capacitat d'actuar sobre tots els aspectes de la nostra vida, tant individual com, sobretot, col·lectiva. RG

GOLANY

● OBSERVACIÓ DEL COMETA C/2023 a3 TSUCHINSHAN-ATLAS

Des de la vall es va poder observar aquest cometa tan espectacular, conegut com "el cometa del segle". La seva màxima visibilitat va ser entre el 12 i el 19 d'octubre. No tornarà a ser visible fins d'aquí a 80.000 anys. AE

ALBERT ESCRIU

● PASSA PER SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR EL RALLY COSTA BRAVA HISTÒRIC

17 19 25

● LLUÍS ROURA, 80 ANYS DE MEMÒRIES

L'artista Lluís Roura, natural de la Casota de Sant Miquel de Campmajor, va inaugurar una gran mostra retrospectiva a la Casa de Cultura de Girona amb una selecció de la seva extensa obra pictòrica, des dels inicis, quan vivia a la Casota, fins a les obres més recents. De manera complementària, també hi va exposar una selecció de fotografies de paisatge, il·lustrades amb poemes de diversos autors. Coincidint amb la doble exposició, Lluís Roura va presentar el llibre autobiogràfic «Lluís Roura, 80 anys de memòries». Escrit per ell mateix, recorre, al llarg de més de 800 pàgines, la seva vida i obra, des dels primers anys a Sant Miquel —els quals descriu amb gran detall— fins al seu trasllat a Barcelona i, finalment, a l'Empordà.

La presentació va anar a càrrec de Ramon Turón, fill de la germana i del cunyat del pintor, qui va ajudar en Lluís a emprendre el camí de la pintura. L'acte va ser conduït pel seu fill, Jordi Roura, i va comptar amb la presència de l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, que va dirigir unes paraules, i de la vicepresidenta de la Diputació de Girona, Gemma Geis, que també va fer un breu parlament.

El nombrós públic assistent no es va voler perdre l'efemèride i va acompanyar en Lluís en tot moment en un dels dies més importants de la seva vida. Moltes felicitats! JE

JOSEP ESTARRIOLA

ASSOCIACIÓ DE LA GENT GRAN

● HOMENATGE A LA GENT GRAN (SANT MARTÍ DE CAMPMAJOR)

Al matí, el Grup de Caramelles Sant Miquel de Campmajor va cantar a la celebració de la litúrgia i va fer un petit concert a continuació a l'església de Sant Martí de Campmajor en honor de la gent gran del municipi.

A la tarda, al Sindicat, després del concert d'Again Sam, es va presentar el projecte Relats biogràfics per connectar passat i present. L'Ajuntament i Nyamnyam, amb la col·laboració de l'artista local Xavier Vilagut, van presentar aquest projecte d'història oral. A la presentació hi van participar Josep Estarriola i Josep Fort. AJ

GOLANY

GOLANY

● FOT-LI CASTANYA

● INICI DE LA LLIGUETA LOCAL DE PETANCA

novembre

1 9

● LA CASTANYADA

Un any més van celebrar la castanyada popular, que va començar amb una matinal de petanca, seguida d'una activitat de jocs per a la mainada, i va continuar amb unes nutritives castanyes, un tastet de ratafies i postres casolanes. Una tarda per gaudir de la tradicional festa de la tardor, de la companyia i del caliu del foc, compartits en una trobada intergeneracional i festiva. AP

GOLANY

● DIA INTERNACIONAL PER L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

Després de la concentració davant a la plaça de les escoles i la lectura del manifest, les persones concentrades van fer una petita volta caminant amb antorxes fins al Sindicat, on es van cantar cançons reivindicatives i es van encendre espelmes en record de totes les persones víctimes de les violències vers les dones. AFD

GOLANY

octubre

11 12 13

● **CICLE DE CINEMA SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR**

One Life pel·lícula Britànica 2023. És la història de Sir Nicholas Winton se situa l'any 1938 i ens parla dels esforços del protagonista per ajudar nens jueus a escapar de la Txecoslovàquia ocupada. Es van compartir les impressions de la pel·lícula a la sala d'oci. L'acte va acabar amb un sopar. *Direcció:* James Hawes. *Actors:* Anthony Hopkins i Helena Bonham Carter. *Gènere:* Cinema històric. LSM

● **TALLER DE CENTRES DE TAULA. ASSOCIACIÓ DE LA GENT GRAN I PINYAROCA.**

Membres de l'Associació de la gent gran van organitzar un taller de centres de taula per als nens i nenes de Pinyaroca. AP

GOLANY

● **TORNEIG DE FUTBOL ORGANITZAT PER ELS PREJOVES DE LA VALL**

PAULA PAGÈS

JORDI PASCUAL

● **TALLERS DE NADAL DE PINYAROCA**

L'època de vacances és un bon moment per fer propostes pels més petits de casa, ja que el ritme baixa i novament tenen temps per explorar nous interessos que desperten la seva curiositat. Durant les vacances de Nadal l'associació Pinyaroca va organitzar quatre tallers ben diversos amb l'intenció d'incloure totes les franges d'edat de la mainada que viu a la vall. Els tallers proposats van ser cuina, papiroflèxia, màgia i robòtica, i ens va sorprendre l'èxit en la participació i el gran l'interès que les activitats van despertar. La mainada en va gaudir moltíssim i ben segur que l'any vinent repetirem. AP

ALBA TEIXIDOR

GOLANY

ALBA TEIXIDOR

● **QUINA DEL CLUB DE FUTBOL SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR**

● **POSADA EN MARXA DE L'AUTOCONSUM COMPARTIT DE L'AJUNTAMENT**

● **CAP D'ANY**

Per acomiadar el 2024 i donar la benvinguda el 2025, l'associació Pinyaroca en col·laboració amb l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor va organitzar un any més el Cap d'Any al Sindicat. La vetllada va començar amb una *Quina pongo* molt divertida, seguit d'una deliciosa taula amb els millors plats de cada casa i la carn i els llagostins cuinats a la brasa feta allà mateix pel grup de voluntaris i voluntàries. Acompanyat de bona música i bona conversa ràpidament se'ns van fer la mitjanit, i corrents donàvem l'última mossegada al segon plat per donar pas a les 12 campanes i el raïm. La nit va acabar amb una ballada *Just Dance* entre tots el assistents, deixant la vergonya enrere el 2024 i entrant al 2025 amb els cors plens de rialles i complicitat. AP

● **VISITA DELS PATGES REIALS D'ORIENT**

GOLANY

PRESENTACIÓ PROJECTE DE LA MILLORA DE LA BIODIVERSITAT I DEL MOSAIC SILVOPASTORAL DE LES MUNTANYES DE ROCACORBA I AJUNTAMENTS DE CANET D'ADRI, SANT MARTÍ DEL LLÉMENA, MIERES I SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

GOLANY

● **ENCESA DE LLUMS DE NADAL**

Després de fer el compte enrere per encendre les bombetes de l'arbre de Nadal amb el pallasso Carbassó, petits i grans van cantar nadales, van menjar xocolata amb coquetons i van fer cagar el tió a la plaça de les escoles. AJ

● **APLEC DE SANTA LLÚCIA A SANTA PAU**

El Grup de Caramelles de St. Miquel de C. Va fer l'acompanyament de l'Aplec. El grup va participar en la celebració de la missa i un petit concert. GCSM

GOLANY

● CAVALCADA DE REIS D'ORIENT

GOLANY

● VISITA AL JACIMENT ARQUEOLÒGIC DE BRIOLF

GOLANY

● DIJOURS LLARDER

El matí de Dijous Llarder, alguns membres van fer una visita guiada a l'Estany d'Espolla i van dinar a Ca l'Àngel. BP

GOLANY

ALBA FERNÁNDEZ

● DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Aquest any, el Consell Comarcal va celebrar l'acte institucional a Sant Miquel de Campmajor, fet que va permetre una organització conjunta de la jornada amb l'Assemblea Feminista i l'Associació de la Gent Gran de la Vall.

El dia va començar amb la lectura de la declaració institucional per part de les autoritats, amb la participació de les regidores de Benestar Social de diferents municipis de la comarca.

Tot seguit, es va dur a terme la xerrada participativa "La coresponsabilitat: una fita a assolir", seguida de l'actuació de la coral de l'Ateneu Obert de la Dona i d'un vermut popular.

Vam compartir el dinar i, per acabar, es va projectar la pel·lícula El orden divino.

L'exposició "Invisibles, erotitzades o protagonistes?", a la sala de plens de l'Ajuntament, va cloure els actes de la jornada.

Malgrat la pluja, hi va haver molta afluència de gent en totes les activitats. AFV

● REUNIÓ INFORMATIVA DE LES NOVES TAXES DE DEIXALLES I AIGUA

● SESSIÓ DE VALORACIÓ DE LA POSSIBILITAT DE FER UNA COMUNITAT ENERGÈTICA ENTRE ELS INTERESSATS (VEÏNS DE FALGONS)

● SESSIÓ SOBRE ESTUDIS GRATUÏTS D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA ALS HABITATGES

● L'AJUNTAMENT DÓNA SUPORT A LA REVOLTA PAGESA I LES SEVES MOBILITZACIONS.

5 10 24

febrer

1

2

6

CICLE DE CINEMA SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

El 47, una pel·lícula que explica la història d'un acte de dissidència pacífica i el moviment veïnal de base que va tenir lloc a la Barcelona de 1978. La presentació va anar a càrrec d'en Pere de Can Pons, i la sala estava plena de gom a gom. Es va fer tertúlia i es va oferir pa amb tomàquet a la sala d'oci. *Direcció:* Marcel Barrena. *Actors:* Eduard Fernández i Clara Segur. *Gènere:* Cinema social. Producció catalana, 2024. LSM

CARTELL DE LA PEL·LÍCULA

● LES FARMÀCIES DE CAMÓS, CORNELLÀ DEL TERRI, FONTCOBERTA, PORQUERES I SERINYÀ ESDEVENEN PUNTS DE SUPORT PER A LA PREVENCIÓ DE LES VIOLÈNCIES A LA COMARCA

A partir d'aquest febrer s'ha posat en marxa el projecte Aliades contra les violències masclistes i LGBTIfòbiques del Consell Comarcal del Pla de l'Estany, amb l'objectiu d'ampliar la xarxa de suport a les persones que pateixen algun tipus de violència o en són testimonis.

Amb aquesta iniciativa, les farmàcies esdevenen una peça clau per apropar el suport a la ciutadania, especialment en una comarca on hi ha persones que viuen aïllades o amb una xarxa familiar i social molt reduïda.

Els serveis d'atenció a les violències inclouen els Mossos d'Esquadra, el Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) i el Servei d'Atenció Integral a les persones LGBTI (SAI). El paper de les farmàcies és escoltar, informar i orientar les persones que ho necessitin per tal de vincular-les als serveis d'atenció adients.

Cada farmàcia col·laboradora té un distintiu del projecte a la porta i disposa de fullets informatius sobre les violències, així com de targetons amb la informació del SIAD i del SAI.

Les farmàcies són establiments professionals on les persones poden sentir-se amb la confiança d'explicar la seva situació física i emocional. Les farmacèutiques han rebut formació bàsica sobre què són les violències, les seves tipologies i com procedir davant d'una demanda d'informació o suport. Les tècniques del SIAD i del SAI seran les referents del projecte i donaran suport directe a les farmacèutiques. AJ

27

març

2

8

14

29

30

12a VETLLADA MUSICAL

El Grup de Caramelles de Sant Miquel, com a organitzadors de la 12a Vetllada Musical de Sant Miquel de Campmajor, va convidar la Coral Joliu de Santa Pau. Es va fer un concert conjunt amb sis cançons per grup i dues de conjuntes, a la Sala Polivalent de l'Ajuntament. El Grup de Caramelles de Sant Miquel va cloure l'acte cantant l'himne *Campmajor, la Vall Daurada*. GCSMC

GRUP DE CARMELLES DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

● PARTICIPACIÓ CIUTADANA PER LA GESTIÓ DE LES GORGUES DE ROCA

● ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE MICROPOBLES A ESTAMARIU

● PUNT D'INFORMACIÓ SOBRE EL NOU MODEL DE RECOLLIDA D'OLI DE CUINA USAT I MATERIAL TÈXTIL

● SORTIDA CULTURAL AL CENTRE DE REPRODUCCIÓ DE TORTUGUES DE L'ALBERA

Col·laboradors

Associació Pinyaroca, AP
Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, AJ
Associació de la Gent Gran, AGG
Les Sant Mic, LSM
Josep Estarriola, JE
Grup de Caramelles de Sant Miquel de Campmajor, GCSMC
Assemblea Feminista de la Vall, AFV
Revista Golany, RG

ENTREVISTA

FESTIVAL ITINERA

AGNÈS FORT, DIRECTORA ARTÍSTICA
Christian Betanzos

AGNÈS FORT

El festival Itinera és un projecte que rema a contracorrent del model de macrofestival pel qual tant s'ha apostat durant dècades. Creat i desenvolupat per Aktive i per l'Associació de Micropobles de Catalunya, Itinera es caracteritza per programar concerts de petit format en localitats de menys de 1.000 habitants. La programació es distribueix al llarg dels sis mesos que dura cada edició, de juny a novembre, i, lluny de suposar un impacte territorial negatiu, el festival aconsegueix integrar-se en la programació cultural de cada poble, adaptant-se a la seva realitat concreta i responant així a les necessitats expressades pels diferents municipis. Sant Miquel de Campmajor forma part del festival des de la seva creació, a l'any 2021.

Agraïm a Agnès Fort, directora artística del festival, la seva predisposició per acostar-se al nostre poble i conversar una estona amb nosaltres sobre el projecte, en un plujós matí de març en la qual trobem refugi en el local d'oci. Comencem preguntant-li pels orígens del festival.

El creador del festival va ser Marcel Marata, una persona molt melòmana, músic i veí de Serra de Daró que, com a veí d'un micropoble, sentia la inquietud que hi passessin coses. En Marcel coneixia bé aquest tipus de territoris i les seves peculiaritats, i mantenia contacte directe amb l'Associació de Micropobles de Catalunya, amb la qual es va gestar la idea del festival. Junts van fer una prova pilot l'any 2021, en què es van programar al voltant de 50 concerts. La prova va funcionar bé, i una de les coses que va afavorir la continuïtat i el creixement del projecte va ser guanyar el premi Impulsa Cultura, que no és només un premi, sinó també un acompanyament professional que va servir per reforçar les línies estratègiques i el discurs en les edicions posteriors.

FESTIVAL ITINERA A SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR. FOTO D'ARXIU

L'any passat, Itinera va programar al voltant de 180 concerts en micropobles de les quatre províncies catalanes. *"L'impacte és gran, però en petites dosis"*, ens diu l'Agnès. Li preguntem llavors sobre les peculiaritats i reptes d'organitzar esdeveniments culturals en nuclis de població tan petits i allunyats dels circuits habituals de consum musical.

Per treballar amb micropobles hem après a ser molt flexibles, adaptant-nos a la manera de funcionar dels municipis petits, que no compten amb grans estructures i que, a més, tenen recursos humans limitats. Els temps són, de vegades, lents; altres vegades, les peticions arriben amb només setmanes d'antelació. Nosaltres no posem una data límit per rebre peticions o tancar la programació. A vegades, quinze dies abans del tancament de l'edició encara estic afegint concerts"

En escoltar-la, penso que precisament això és un dels punts distintius del projecte Itinera: la capacitat d'oferir una programació reactiva. Itinera no ofereix una programació de concerts tancada, sinó que s'adapta a les necessitats de cada poble en cada moment. Li ho comentem a l'Agnès.

Exacte, tenim aquesta doble via. A vegades ens truquen i ens diuen: 'Proposa'm el que vulguis', i llavors miro on és el poble, quins grups estan disponibles i quina proposta pot encaixar millor en funció de l'època de l'any i del que els regidors em comenten sobre el tipus de públic. Altres vegades, en canvi, els ajuntaments ens truquen i ens demanen un grup concret del catàleg de bandes perquè saben que és una proposta que encaixarà bé en el seu municipi.

“ Per treballar amb micropobles hem après a ser molt flexibles, adaptant-nos a la manera de funcionar dels municipis petits”

Dins la programació d'Itinera hi podem trobar propostes de jazz, blues, soul, gospel, músiques del món, música clàssica. Preguntem a l'Agnès sobre els estils que formen part del festival i sobre el procés de selecció de les bandes.

A més de visibilitzar la realitat dels micropobles, el projecte té també la línia de promoure la música no comercial, música que queda fora dels grans circuits, música de petit format en concerts que es caracteritzen per la proximitat entre l'artista i el públic. Però la selecció musical no és només a nivell d'estils, sinó que busquem també músics que tinguin la capacitat de fer aquest tipus de concerts, perquè no tots els músics tenen ganes de posar-se allà amb els seus trastos al bell mig de la plaça, i alguns prefereixen tocar en un altre tipus d'escenaris. Per participar a Itinera han de tenir rodatge, ser flexibles i estar còmodes en aquest format.

Itinera programa principalment bandes de Catalunya, però, a més, des de l'any passat existeix també una convocatòria específica per a propostes musicals provinents de micropobles.

A la convocatòria s'hi pot presentar qualsevol banda amb el requisit que almenys un dels integrants estigui empadronat en un micropoble. L'any passat vam rebre 140 propostes, de les quals vam seleccionar tretze bandes a les quals garantim un mínim de quatre actuacions al llarg del festival. Enguany repetim el format, i la convocatòria està oberta fins a finals d'abril.

Precisament una de les bandes seleccionades en la passada edició del 2024 va ser The Sunset Rhythm Kings, una banda de jazz formada per músics que orbiten entorn del mític local de jazz de Girona i liderada per Dani Alonso, veí de Sant Miquel. I parlant de jazz, és difícil oblidar l'actuació del trio format per Joan Chamorro, Èlia Bastida i Josep Traver, que, en un exemple d'aquesta construcció de sinergies que caracteritza el projecte Itinera, va ser el concert que va obrir la 3a Jornada Solidària organitzada per la plataforma La Vall amb els Refugiats, celebrada el 2023. També hem pogut assistir a concerts del festival Itinera dins la programació de la festa d'estiu o de la Festa Major de Sant Miquel.

Això és una cosa característica del nostre treball amb micropobles que, com comentàvem abans, sovint no tenen recursos per organitzar diversos concerts al llarg de l'any, i poden trobar la solució incloent un dels nostres concerts en algun dels esdeveniments que ja formen part de la vida cultural del municipi, com festes, fires, etc. Per a nosaltres, perfecte. El poble hi surt guanyant, però també hi surt guanyant el festival, ja que hi vindrà més gent i tindrem un major impacte.

Ja encarant el final de l'entrevista, preguntem a l'Agnès sobre les perspectives de futur i sobre els límits de creixement d'un projecte que busca adaptar-se al territori, i no al revés.

El festival ha anat creixent, i evidentment si els números creixen s'interpreta com un senyal d'èxit. Però per créixer no sempre és necessari fer més concerts o reunir una major quantitat de públic. A més, els pobles que formen part de la programació d'Itinera també van canviant, i és possible arribar a més gent encara que el festival no creixi en nombre de concerts. Hem trobat que entorn dels 200 concerts a l'any estem còmodes: és factible amb l'equip que som i estem satisfetes amb el resultat. Créixer en nombre de concerts no sempre és sinònim de fer les coses bé, així que la idea és mantenir-nos com estem, en un model que considerem exitós i amb el qual ens sentim a gust. Les motivacions perquè els projectes creixin no sempre són musicals, i poques vegades estan relacionades amb la satisfacció del públic i dels músics.

El fundador del projecte, Marcel Marata, va morir fa poc més d'un any, quan faltaven tot just unes setmanes per a l'inici de la quarta edició del festival. Ens agradaria acabar aquest text deixant constància del nostre agraïment per haver impulsat Itinera. Des de la revista Golany, no podem fer altra cosa que desitjar èxit i continuïtat a aquest projecte que va néixer amb l'objectiu de descentralitzar la cultura i promoure l'accés a la música de qualitat a tots els racons de Catalunya, incloent petits pobles com el nostre. Gràcies, Marcel, i gràcies a tot l'equip d'Itinera. //

LA LLEGENDA

LA BRUIXA DE CAN XERMADA

Elisabet Saus

Recollida per Dolors Bosch (2007)

“Aniràs vuit dies a Can Paiella!”

Es els estadants de Can Paiella es guanyaven la vida fent carbó i criant bous. Es pot dir que, amb les parres, uns quants cirerers i les terres que cultivaven, anaven fent la viu-viu. La vella padrina de Can Paiella solia explicar que, de jove, tots els fills se li morien en el moment de néixer per culpa d'un mal donat per una bruixa que vivia a Can Xermada, un mas situat a prop de Can Paiella. La gent d'aquells verals li tenia por i no s'acostava mai a la casa. La dona de Can Paiella finalment va anar a veure el capellà de Pujarnol, que, amb un exorcisme, va poder trencar aquell mal. Després de les oracions, ja no se li va morir cap més criatura. Aquell any, però, se li va morir el cirerer més ufanós i el millor bou de la quadra.

Can Xermada és al trencall de l'esquerra que va cap a l'ermita de Sant Bartomeu, passat el salt del Matxo, en direcció a Sant Miquel de Campmajor.

La gent de la comarca solia amenaçar la quitxalla desganada i llameca amb l'expressió: “Aniràs vuit dies a Can Paiella”, per tal d'espavilar-la. El mas tenia una font i una bassa, però era situat en un indret aspre i solitari. Un llamp va partir i enfonsar can Paiella, i, arran d'aquest fet, va ser abandonat.

RACÓ LITERARI

DE NATURA AMATENT

Pau de Can Riera de la Roqueta • @sonsdelcami_

El vent duu el so de les campanes de Santa Quitèria. Un repic persistent. Un avís que recorda, tal com els missatges d'en Ramon: sequera.

Els vells encara recorden aquella històrica gelada que s'endugué les oliveres.

Ara, en els temps que corren, el Diable, a Roca i a tota la Vall, ha canviat l'excés per la falta. El poble es desborda de sol i s'esquinça de sequedat.

Aquí, a la resclosa, la poca aigua que hi queda és tèrbola i espessa.

L'estómac me'l noto buit i fons. Me'l palpo amb la ment. Semblaria com si un forat me'l travessés tot sencer.

I després, el vent duu silenci.

...i, primer, la subtil remor de la terra sota meu, i la bellugadissa de fulles...

...i més tard, l'aleteig finíssim de l'espíadimonis al Ser, el murmurí d'un ratolí al prat de l'ermita de Falgons, el subtil moviment de l'orella atenta d'una daina a Briolf, el grall llunyà del corb a la Roqueta, l'estrebada brusca a una arrel d'un senglar pels volts de l'Arn...

...un bes de llum dins una gota que reposa sobre una fulla al bosc de prop de Can Coma Gros...

...i, amb tot, el frec sobre la fusta d'unes mans calloses que recullen cadires a la plaça de les escoles, amb afany i amatents; un crit joíós d'una criatura que juga i inventa.

Estem aquí. Endavant!

La Resclosa, el 17 de març del 2024

RACÓ LITERARI

D'AQUÍ ESTAN VEIEM UNA SERRA

Jordi Pujol Campistol

JORDI PUJOL

Benvolguts veïns,

Primerament, ens excusem per dirigir-nos a vosaltres sense que ens ho hagueu demanat. El fet de no pertànyer a cap dels vostres nuclis, ja sigui Sant Miquel, Briolf, Falgons, Sant Martí o Ventatjol, pot fer arrufar el nas a qui cregui que Golany s'hauria de cenyir específicament al municipi, i tal vegada tingui raó; però creiem que si per un petit instant ens feu un xic de confiança veureu que no som estranys a la realitat d'aquesta petita pàtria, que és Campmajor.

Ens hem adreçat a vosaltres com a veïns, perquè en realitat és el que som. Restem mig amagats, discrets, amb gens o poca força per fer-nos notar, però no indiferents al nostre voltant, i això ens fa trucar a la vostra porta.

I mireu com són les coses que, si una part del vostre horitzó més oriental (collet de Guixeres i serra de Ginestar) és una porció del vostre llevant, resulta que aquests mateixos accidents geogràfics nosaltres els anomenem ponent, i és cap al serrat de Ginestar i, concretament a Guixeres, on veiem colgar-se el sol durant tot l'any. Un mateix nom pot significar dues maneres diferents de sentir el ritme de la vida i relacionar-se amb el medi i el temps. Ara ja sabeu que ens separa una serra, i alguns

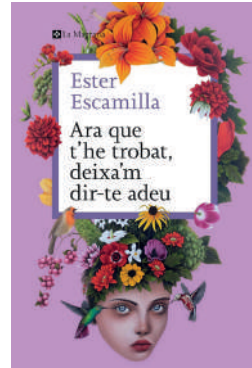
sospitareu a aquestes alçades que els qui us escriuen viuen a Merlant.

Però hi viu algú, a Merlant!? De fet som pocs, tan pocs que no ens podem ni permetre el luxe d'escriure en singular aquests mots; i malgrat que el cens del nostre municipi s'entossudeix a dir que som una població de 16 habitants (ves a saber d'on ho treu!), la realitat és que a les darreries d'aquest hivern som tan sols quatre persones repartides en dos masos les que vivim aquí de forma permanent: en Pere i la Lurdes, masovers de can Gallifa, i la Isabel i en Jordi, estadants de ca l'Estrada. Fins no fa massa encara podíem comptar la Nita del mas del Pou i enumerar-nos ufanosos amb tots els dits d'una mà, però malauradament l'Anna ens va deixar als vuitanta-nou anys havent viscut sempre a Merlant. Tenim altres masos amb presència ocasional, com per exemple la Canova, una casa preciosa dins les boscúries de Rodeja que, després d'un incendi als anys vuitanta, va ser reconstruïda amb tossuderia i delicadesa per en Pedro, bon veí de Caselles, i encara ara, quan la salut li ho permet, cuida els encontorns de l'edifici. O bé can Soler, un equipament de turisme rural que fa que els caps de setmana de gairebé tot l'any la nostra població es multipliqui en presència sempre i decibels a estones. També, quan mirem enllà en direcció a sant Patllari, hi trobem el gran casal que dona nom a la serra, can Ginestar, un immens casalot omnipresent pels qui torneu a casa des de Banyoles, on Thierry i Anne ja fa tres anys que aboquen esforços, creativitat i un punt de temeritat, val a dir, per restaurar les pedres d'un dels edificis fundacionals, venerables i més desconeguts del nostre municipi. Tal vegada els més puristes voldrien fer notar que aquest gran edifici de fonaments altmedievals no pertany a Merlant sinó a Porqueres, i és cert; però nosaltres ens remetem a la font més antiga que no és altra que la inscripció que sobreviu al pedró de terme que hi ha a la nostra església: l'ermita de Sant Quirze i Julita, una construcció esmentada ja el 979.

Hem anomenat els noms del nostre lloc: el Pou, Estrada, Rodeja, Canova, Soler i Ginestar. I són precisament aquest mateixos noms els que es repeteixen i s'escriuen de la mateixa manera a mesura que ens endinsem en els arxius que custodien la memòria de l'antigor. La font més reculada que hem sondejat data de 1321 i aquests sis noms ja hi són citats junt amb els caps de cada casa. Les persones no, però les pedres que habitem venen d'antic.

Sovint caminem pels límits de ponent del nostre Merlant, i si els passos ens duen a cavall de la serra, en aquells punts on el paisatge es bada a la contemplació, mireu de cap a cap la vostra vall i no acostumem a dir res perquè la natura ja parla per si sola

ARA QUE T'HE TROBAT DEIXA'M, DIR-TE ADEU d'Ester Escamilla

FRAGMENTS DEL LLIBRE

“Vaig obrir la capsula de pandora, i em vaig maleir els ossos durant molt de temps per haver-ho fet, però la meua intuïció em deia que sota de tota aquella merda hi havia alguna cosa que m'estava perdent i que em pertanyia”

“Volia fer fora del meu cap les respostes que em bombardejaven sense permís, però tot i que en aquell moment no n'era conscient, la veritat passaria a ser un òrgan més del meu aparell respiratori; per tant, tard o d'hora me l'hauria d'escoltar.”

“El comiat a l'aeroport només va ser la culminació de tres dies molt intensos. Les llàgrimes ja estaven plorades, les eufories controlades i les culpes guardades en algun lloc de la maleta on no fessin gaire nosa.”

“La mare em va estrènyer fort i després em va fer un petó que va fer durar uns segons. Estava segura que hauria volgut cridar per megafonia com se'n sentia d'orgullosa en veure'm marxar. M'havia cosit les ales un munt de vegades i per fi em veuria volar.”

RESSENYES BOOKSTAGRAMERS

Quan Lis es converteix en mare, els records de la seua infància tornen amb una força aclaparadora, com si clamaren per ser escoltats. Les ferides que han quedat instal·lades en la seua ment necessiten ser curades, però només troba el coratge per fer-ho en el moment més inesperat. L'arribada de la maternitat no sols transforma la seua vida quotidiana, sinó que també desencadena un procés intern de revisió i enfrontament amb allò que ha intentat soterrar durant anys.

A través d'una narració que alterna el present amb el passat, la protagonista ens submergeix en la reconstrucció de la seua pròpia història. Mitjançant cartes adreçades al seu pare, tracta d'enfrontar-se als fantasmes d'una situació abusiva que va viure al costat de la

seua mare i la seua germana. Aquesta correspondència es converteix en una mena de diàleg amb el passat, un intent de posar paraules al dolor i d'alliberar-se del pes d'allò que, durant massa temps, ha restat silenciàt. Les cartes no són només una manera de confrontar el pare, sinó també un exercici de memòria i supervivència, una forma d'ordenar el caos emocional i trobar un sentit a tot el que va viure.

Amb una prosa íntima i colpidora, 'Ara que t'he trobat deixa'm dir-te adeu' explora el procés de sanació i la necessitat de mirar enrere per poder avançar. Ester Escamilla construeix una novel·la que ens parla de les ferides de la infància, però també de la capacitat de resistència i de la importància de dir adeu per poder començar de nou. L'autora aconsegueix transmetre aquesta càrrega emocional amb una veu sincera i plena de matisos, de forma que cada escena ressona amb força.

La narració es devora d'una tirada, amb un ritme àgil que atrapa des de la primera pàgina. A més, l'edició està cuidada al detall, amb una portada preciosa que encaixa perfectament amb l'essència del llibre. Gràcies @esterescamilla i @penguinllibres per descobrir-me aquest llibre tan personal i emocionant, una d'aquelles històries que es queden dins i continuen ressonant amb el temps. @bookstacarol

Una narrativa densa i emotiva, una introspecció complexa que envolta la figura femenina, no només com a víctima, sinó com a subjecte actiu en la seva pròpia reconstrucció. La Lis, la seva mare i la seva germana són les protagonistes d'una història que abasta generacions de silenci, abandonament i traïció, però també de resistència i, finalment, de redempció. La seva relació, cosida amb fils invisibles de desesperança i amor, és un reflex de la lluita interior de cada una per trobar la llibertat. @lajuditdelsllibres

LA NOSTRA VEU

CARTA D'AGRAÏMENT

Lluís Roura

Mai estaré prou agraït a la gent del meu poble per la visita que em va fer a Girona, a la Casa de Cultura, amb motiu de l'exposició sobre el meu llibre «Lluís Roura: 80 anys de memòries». Va ser una gran sorpresa i una immensa alegria per a mi, un gest tan generós per part del meu poble nadiu. Ho agraeixo profundament a la Carme Compte per haver organitzat aquesta visita per sorpresa, amb tot el que això comporta de feina i dedicació.

Aquest llibre de memòries em fa feliç, ja que les 122 primeres pàgines estan dedicades a Sant Miquel de Campmajor, on vaig passar gairebé els primers 20 anys de la meua vida, el lloc on es forgen els fonaments com a ésser humà i que ja no s'abandonen mai més. Hi queda escrita la vida a pagès dels anys cinquanta: com es realitzaven les feines del camp al llarg de les quatre estacions de l'any, la religiositat d'aquell temps —amb el respecte de posar genoll a terra quan passava la comunió per a un malalt, el salpàs de cada Quaresma, la nostra Setmana Santa, les processons de pregàries per la pluja al Col·lell...—, tot aquest món espiritual que em va portar a sentir l'anhel d'anar a Terra Santa, on he fet molts viatges, estades i pintures.

En aquestes primeres pàgines del llibre hi apareixen els meus amics i amigues del col·legi i de doctrina, els mestres Joan Mas i Antoni Ribas, el rector Pere Puig i també mossèn Joan Prat. Hi descriu amb detall l'enterrament de la meua mare, Teresa, el febrer del 1952, un dia de fred rigorós, amb la presència de tot el poble. Ho he pogut escriure perquè jo hi era, fent el trajecte a peu des de la Casota fins a l'església.

Són moltes les pàgines dedicades al meu poble i a molts temes: la festa major i Santa Quitèria, Falgons i Loreto, tota la vida d'aquell temps que vam viure els que ara som més grans: el nostre teatre, el futbol, els primers dibuixos mentre feia de boer, les primeres pintures de temes rurals com el parell de bous estirant la màquina de segar... Sí, ha estat com un acta notarial de la vida a Sant Miquel, al llarg dels anys 1943 al 1963. Després, la meua vida va començar a recórrer el món.

Moltes gràcies per tot.

VEUS DE FALGONS

CARME MASDEVALL I JOAN PUIGVERT
DE CAL SABATER I M.ÀNGELS CARANDELL DE MAS PUIGMITJÀ
Paula Serrà

APLEC DE SANT FERRIOL DE FALGONS, SETEMBRE DE L'ANY 1971 (JOAN SERRA)
FOTOGRAFIES D'ARXIU DE JOSEP ESTARRIOLA

PAULA SERRÀ

Ens hem reunit un dissabte de finals d'abril al pati de Cal Sabater, el que un dia va ser el nucli del poble de Falgons. Fou hostal, abans el lloc on t'arreglaven les sabates, la primera casa a tenir llum, i avui és una de les tres cases més antigues que resten, juntament amb Can Plantés i Can Plana. Ens hem reunit per conversar i conèixer com s'han teixit les vides d'aquesta terra a través de les vivències de les dones de Falgons.

Carme (Cal Sabater): Jo vaig venir a Falgons a l'edat de vint-i-un anys, a aquesta casa. Han passat molts anys, jo venia de Mieres, vaig néixer a Pinsach, els meus fills també han nascut aquí, tots aquí.

M.Àngels (Mas Puigmitjà): I vas venir aquí per casar-te, no?

Carme: Això mateix, amb el senyor Joan Puigvert.

Joan (Cal Sabater): L'1 de juny farà seixanta-cinc anys que som casats!

Amb vint-i-un anys, has passat aquí molts anys...

Carme: Molts anys... i de totes classes. Els meus fills van néixer aquí i quan havien d'anar a col·legi al principi, eren petits, feien classe aquí a Falgons. Allà a la rectoria. Van anar allà. Després... el gran va anar al Col·lell i els altres, tots dos quan eren petits aquí, a Falgons.

M.Àngels: Més tard van baixar a Sant Miquel?

Carme: Sí, la Dolors i en Jaume sí.

L'escola d'aquí va tancar?

Carme: Sí, al final va tancar. A Cal Sabater fèiem d'hostal, una manera que li dèiem no-saltres. Per Sant Vicenç i al setembre, molta gent, molta gent... A mi m'agradava Falgons, m'agradava, jo sentia que hi havia de venir a viure. Pensava "*aquí sí que s'hi està bé*". A casa meva érem deu germans, l'esvalot que hi ha, i aquí aquesta tranquil·litat... cap aquí, cap aquí, sí, sí.

Però hi havia molta vida també.

Carme: Sí, en Joan feia de barber, feia de pagès, teníem vaques, teníem truges... Vinga a pençar, a pençar.

Treballàveu junts a l'hostal?

Joan: Sí, teníem estanc, la gent d'aquell temps, tots fumaven, tots venien a buscar tabac i els dissabtes i diumenges a afaitar-se.

M.Àngels: Jo soc nascuda a Girona, amb dos anys ja vaig anar a Banyoles, i després amb en Marc vam decidir buscar una cosa ben tranquil·la ben tranquil·la i vam tardar a trobar-ho, potser vam estar un any o així buscant, al final vam trobar Mas Puigmitjà, que estava per construir, era una runa.

Quan vas venir l'hostal ja no hi era.

M.Àngels: No, no.

Carme: És que a mi no m'agradava.

M.Àngels: Quan vaig venir aquí ja hi havia tranquil·litat absoluta. No hi havia res, pràcticament s'ha mantingut el mateix aquests anys enrere. Vint-i-dos anys enrere.

Vas notar molta diferència amb Banyoles?

M.Àngels: Sí, sí clar, molta, molta. Jo vivia en un pis... ja de viure en un pis a viure en una casa, això ja és diferent. I de viure al costat de la carretera, que hi passava la Nacional 2 abans, pel mig de Banyoles... de camions i cotxes... a venir aquí, és clar, un canvi

total. Ella per germans i jo per vehicles, però el canvi de trobar tranquil·litat va ser-hi.

Carme: Jo quan surto a fora haig de tocar les plantes i si vaig a passejar cap a l'església sempre porto flors, per posar-les a casa. M'ha agradat sempre, ja quan anava a col·legi dibuixava flors i sempre més, i amb tants germans com érem, no hi havia ningú més que portés flors a casa, només jo.

M.Àngels: També coneixes moltes propietats de les plantes.

Carme: Sí, sí. Per començar, em faig aigua de camamilla i de farigola, ho vaig canviant, el metge em va dir que neteja i desinfecta.

No hi havia res de res, de plantes d'aquestes... i mira ara. Si hi ha un test que sembla que una cosa li pot anar bé allà, vinga, a plantar-ho, si fan grana, a sembrar-ho.

Joan: Tenim les taronges més bones del país!

Carme: Sí, agafava grana i plantava! Tres en vaig plantar!

Joan: I totes tres van sortir bé!

Tenies temps amb l'hostal?

Carme: Sí! Sempre era obert. Quan hi havia més gent era el dissabte i el diumenge. Jugaven a cartes, berenaven una arengada i gots de vi.

Joan: I el pa! Tots portaven una faixa i posaven una llesca de pa a la faixa.

Venia gent d'altres llocs?

Carme: De Mieres, de Sant Miquel... Aquí a Falgons hi havia quaranta famílies i quedava la casa plena de gent. Per la festa tancaven això amb boixos i aquí era on ballaven.

Joan: L'embalat!

UNIMOG ENGRUNANT ESPIGUES DE BLAT DE MORO AL PUJOL DE SANT MIQUEL, L'ANY 1976 (JOAN SERRA)
FOTOGRAFIES D'ARXIU DE JOSEP ESTARRIOLA

M.Àngels: Això ja no ho hem vist.

Joan: A totes les cases hi havia molta família, hi havia més gent a Falgons sol, que no pas ara a tot Sant Miquel i Falgons.

Trobeu a faltar aquesta vida aquí?

Carme: No! No m'agradava pas, no m'agrada el públic. Jo tranquil·litat.

Les dues buscàveu tranquil·litat.

M.Àngels: En el meu cas, amb els veïns ens fem visites, sempre anem amunt i avall caminant quan podem. A casa m'agrada molt estar a fora, per això vam venir aquí, tenim algun animal per tenir cura, també fem una mica d'hort, de jardí. Hi ha temporades que tens més humor i temporades que no tant.

Però sempre s'ha de tallar l'herba, sempre has de desbrossar, fer llenya, aquestes coses has de trobar un moment o altre per fer-les. Com que ho fem nosaltres, has d'anar trobant tots aquests moments. Això de el cap de setmana m'avorreixo i vaig a fora a buscar activitats, en viure aquí, si vols tens feina sempre.

Carme: Ho fas a gust.

Ara hi ha gent de ciutat que ve a viure al camp buscant tranquil·litat, però també aquesta proximitat amb els veïns, no?

M.Àngels: Sí, el que passa és que aquí som poquets, hi ha alguna casa buida i d'altres que no les fan servir com a casa.

Carme: Els més antics de Falgons és aquí, Cal Sabater, Can Plantés i Can Plana.

Aquí arreglaven sabates?

Joan: Sí, sí, sí. Jo havia vist factures de deu cèntims, sis cèntims, de gent que venia amb les sabates. Jo he vist cinc generacions de Can Plantés.

RESTES DE LA CASA DE MONTFALGÓ, L'ANY 1942. ERA SITUADA DALT LA MUNTANYA DE FALGONS PEL COSTAT DE MIERES (JOSEP MA. PASQUAL)
FOTOGRAFIES D'ARXIU DE JOSEP ESTARRIOLA

Carme: Ell va néixer aquí.

Joan: El dia que van posar la llum. No hi havia llum a tot el poble, volien posar la llum a l'església, havien de passar per la nostra. El meu pare va dir "ja podeu passar, però ens poseu llum a nosaltres", i van fer-ho. Fa noranta-dos i escaig d'anys.

Un bon dia per néixer!

Carme: Il·luminats!

M.Àngels: Penso que ha canviat molt. La ruralitat d'abans amb la d'ara, no té res a veure! Abans la gent hi vivia i treballava i al moment que la gent va treballar fora, el món rural canvia molt. Si no et dediques a la pagesia...

Joan: Tothom anava a peu.

Carme: El nostre noi gran, quan era petit, agafava la cartera i aquí cap avall, anava a Sant Miquel per anar a estudiar al Col·lell, perquè el recollissin gent de Banyoles. Per agafar la Teisa, passàvem aquí pel dret, cap a Sant Miquel, el cotxe de línia, per anar a Banyoles. Quasi una hora caminant a Sant Miquel, a la fleca. El pa era bo, eh! Nosaltres l'anàvem a buscar.

Joan: Saques de farina de cent quilos, les portàvem allà, amb uns cartons i ens donaven el pa, fins que la saca s'havia acabat.

Després de veure com ha anat canviant la vida aquí, com us agradaria que continués la vida a Falgons?

M.Àngels: A mi m'agradaria que les cases com a mínim fossin habitables, que cada casa estigués oberta i hi hagués gent, això sí que seria maco.

Carme: Doncs anar seguint la família, ja en tenen ganes d'estar aquí. El nostre net vol viure aquí, però ja s'han embolicat amb un pis, aquí està començant, però potser no s'acabarà mai. Diuen que "d'allà on ets nat, no apedreguis el teulat".

M.Àngels: Qui sap, potser hi tornaràs, no? //

LA RUTA

DE CAN GINABREDA – COLLET DE PUJARNOL – SANT PATLLARI – CAN PORT

Josep Fort

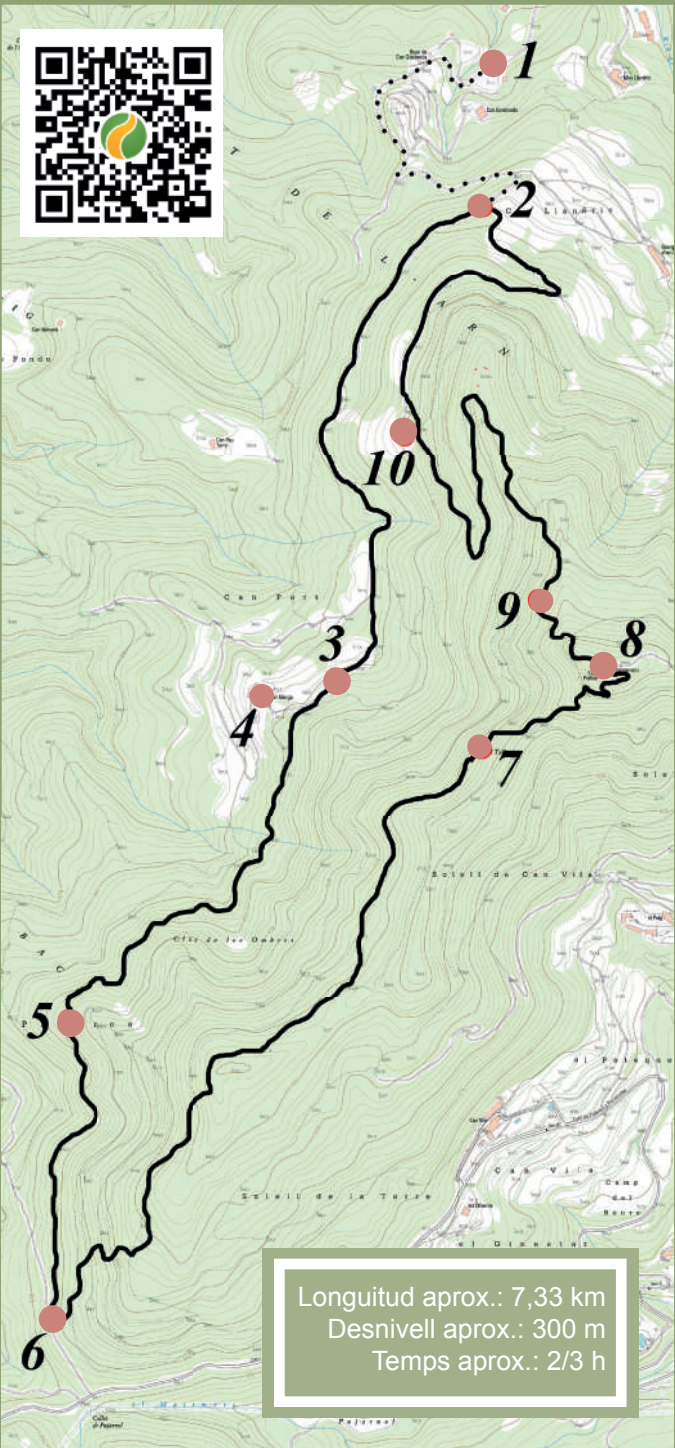
La caminada que farem aquesta vegada passa íntegrament pel municipi veí de Porqueres, però el seu recorregut transcorre per la nostra vall.

Tenim la possibilitat de començar a l'aparcament del Bosc d'escultures de Can Ginabreda (1), o anar en cotxe fins al trencant que ens portaria a Can Port (2), en total són uns 780 metres que ens els podem estalviar tant de pujada com a l'hora de baixar.

Un cop siguem al trencant que porta a Can Port (2) començarem el recorregut seguint la pista forestal que ens portarà fins a les vistes de la casa de Can Nierga (3) fent una mica més d'un quilòmetre. En aquest punt deixarem la pista i agafarem un corriol a mà esquerra (4), que ens portarà a una pista forestal amb una tanca de fusta (5). Podrem veure alzines, roures, pins i arbusts de tota mena. Passarem la tanca i agafarem la pista a mà dreta, tot baixant fins al Collet de Pujarnol (6), uns 800 metres endavant.

Quan faltin pocs metres per arribar al Collet agafarem a mà esquerra un corriol que ens portarà carenejant tota la Serra de Sant Patllari fins a l'Ermida. En els primers 800 metres trobarem el tram amb més desnivell (uns 130 metres). A continuació seguirem carenejant per un alzinar molt bonic fins arribar al Coll Tallat (7), on deixarem dues pistes forestals - una a cada banda- per continuar pel corriol central que amb un altre petit desnivell d'uns 60 metres ens durà fins a l'Ermida de Sant Patllari (8). Des d'aquest punt podrem gaudir de magnífiques panoràmiques del Pla de l'Estany i Empordà per un costat, i la Vall de Sant Miquel per l'altre. Fins aquí haurem recorregut uns 5 quilòmetres.

Per iniciar el camí de baixada, els primers 300 metres presenten alguns passos una mica drets, causats en part per l'erosió provocada pel pas de bicicletes. Un cop arribem a una bifurcació de pistes forestals, la creuarem i seguirem la pista que tindrem just al davant. Uns 200 metres més endavant, trobarem un corriol a mà dreta (9), senyalitzat com a part de la ruta de la Volta a la Vall, que transcorrer per un bosc d'alzines espès fins a les runes de Can Port. Allà enllaçarem amb la pista forestal que ens portarà de nou al punt de sortida (2).

REMEIS ECOLÒGICS PER A L'HORT I EL JARDÍ

EXTRACTES FETS AMB PLANTES PER GUARIR PLANTES

6a part. Remedis insecticides amb plantes

Oriol Serrà

En aquest número tractarem les plantes que tenen una acció fungicida. El seu ús és més eficaç si es fa de manera preventiva.

LEPRA DEL PRESSEGUER

All: Feu una decocció amb 100 grams d'alls picats en 1 litre d'aigua. Feu-la bullir i després deixeu-la en infusió durant 1 hora. Cal fer-la servir pura.

Cua de cavall: Feu una decocció amb 50 grams de la planta seca en 5 litres d'aigua durant una hora. Utilitzeu-la diluïda al 20% i polvoritzeu preventivament des de la primavera fins a l'estiu, preferentment en temps fresc.

ORIOl SERRÀ

MALURA GRISA DE LES MADUIXERES (BOTRYTIS)

All: Vegeu "Lepra del presseguer".
Cua de cavall: Vegeu "Lepra del presseguer".

MÍLDIU DE LA PATATA

Bardana: Feu un extracte fermentat amb fulles i arrels (1 quilo per 10 litres d'aigua). Utilitzeu-lo diluït al 5% i polvoritzeu-lo sobre les patates.
Sàlvia: Feu un extracte fermentat amb flors i fulles (1 quilo per 10 litres d'aigua). Utilitzeu-lo diluït al 10% i polvoritzeu-lo sobre les plantes.

Tanarida o tanacet: Feu un extracte fermentat macerat durant 3 dies amb 300 grams de la planta seca per 10 litres d'aigua. Utilitzeu-lo diluït al 5% i polvoritzeu-lo.

MÍLDIU DEL TOMÀQUET

Caputxina: Feu una infusió durant 10 minuts amb 500 grams de fulles en 5 litres d'aigua. Utilitzeu-la diluïda al 30% i polvoritzeu.

MONILINIA DEL CIRERER I EL PRUNER

Cua de cavall: Vegeu "Lepra del presseguer".
Rave silvestre: Feu una infusió amb 300 grams de fulles i arrels en 10 litres d'aigua. Polvoritzeu pur per tot l'arbre.

MOTEJAT DELS FRUITERS

Cua de cavall: Vegeu "Lepra del presseguer".

ROVELL DELS FRUITERS

All: Vegeu "Lepra del presseguer".
Cua de cavall: Vegeu "Lepra del presseguer".

ROVELL DEL GROSELLER

Donzell: Feu un extracte fermentat amb 1 quilo de planta fresca en 10 litres d'aigua i deixeu-lo macerar entre 10 i 15 dies. Utilitzeu-lo diluït al 5% i polvoritzeu les fulles.

ROVELL DE LES TOMAQUERES

Tanarida o tanacet: Vegeu "Míldiu de la patata".

VIROSI DELS FRUITERS

Cua de cavall: Vegeu "Lepra del presseguer".

XANCRE DELS CÍTRICS O ANTRACNOSI

Caputxina: Vegeu "Míldiu del tomàquet".

XANCRE DELS CÍTRICS O ANTRACNOSI

Caputxina: Vegeu "Míldiu del tomàquet".

BIBLIOGRAFIA

Bernard Bertrand, Jean-Paul Collaert, Éric Petiot.
Plantes per curar plantes. La Fertilidad de la Tierra
Ediciones, Estella (Navarra).

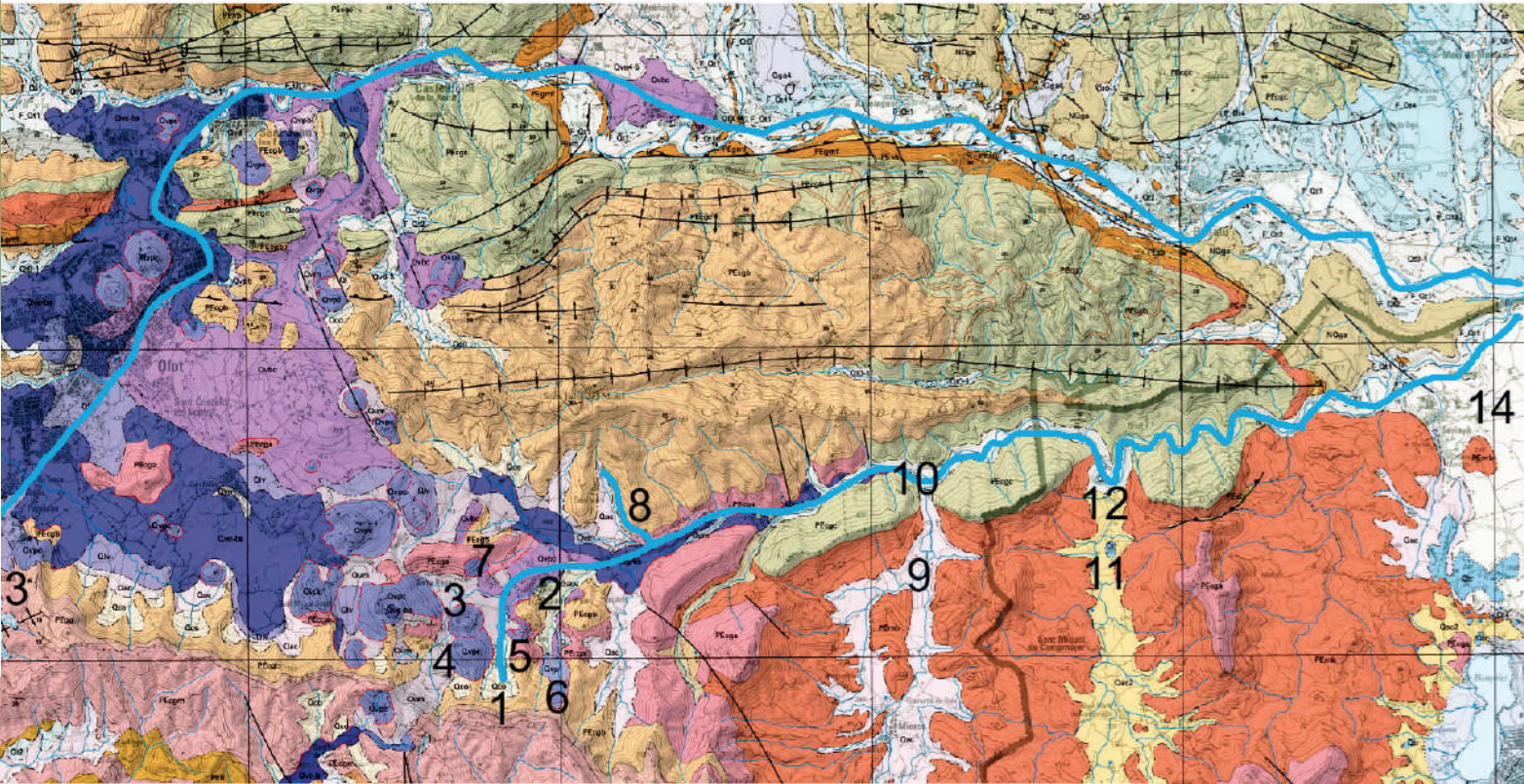
EL RIU SER

RELACIÓ AMB EL VULCANISME DEL CAMP VOLCÀNIC DE LA GARROTXA

Salvador Sarquella

En el Golany número 53, del primer semestre del 2023, vam parlar sobre els materials erosionats i transportats pels rius. Els fragments més grans formen la càrrega de fons, que es desplaça per arrossegament, rodolament i saltació sobre el llit del riu. A la llera del riu Ser, en el seu pas per la vall de Sant Miquel, s’hi poden observar nombrosos còdols més o menys arrodonits de basalt, així com d’altres tipus de roca. L’origen d’aquests còdols es troba en les colades de basalt de la zona volcànica de Santa Pau. Tot i que aquestes colades no van arribar fins a la vall, sí que ho van fer els seus materials. En aquest article, i en el pròxim, seguirem el rastre d’aquestes colades fins al nucli del Torn, que és on finalitzen actualment.

INSTITUT CARTOGRÀFIC I GEOLÒGIC DE CATALUNYA
FOTOGRAFIA 2. Mapa geològic a escala 1:25000 Santa Pau

El vulcanisme va tenir un impacte geològic i biològic important en una àmplia zona de la Garrotxa, coneguda com el Camp Volcànic de la Garrotxa. Com acostuma a passar amb la majoria dels fenòmens volcànics, els seus efectes també es van fer notar en àrees més allunyades.

La fotografia 2 mostra una part del mapa geològic a escala 1:25.000 corresponent al full 295-1-1 de Santa Pau, editat per l’Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. En aquest mapa, els colors serveixen per distingir els diferents tipus de roca: els tons blaus foscos i liles representen les roques volcàniques (com els dipòsits de piroclasts, bretxes piroclàstiques, basalts i basanites); els altres colors indiquen roques sedimentàries (com argiles, sorres, graves, travertins, margues, gresos, conglomerats i calcàries).

Les línies negres corresponen a corbes de nivell i a estructures geològiques com plec i falles, mentre que les línies blaves marquen el traçat de rieres i rius.

A l’esquerra de la imatge es pot veure el Camp Volcànic, situat als entorns d’Olot i Santa Pau. A la dreta, hi apareixen la Conca lacustre de Banyoles (14), la Vall de Mieres (9) i la Vall de Sant Miquel (11). El número 2 indica la localització del poble de Santa Pau, i amb un traç blau s’ha ressaltat la llera del riu Ser, des de la seva capçalera (1) fins una mica més enllà del Molí de Roca (12). El riu Fluvià hi és assenyalat amb el número 13, i el nucli del Torn, amb el número 10.

Les colades de lava es van instal·lar i van modificar el traçat de les lleres de moltes rieres i rius. A la zona nord del Camp Volcànic, van afectar principalment les rieres de Riudaura i de Bianya, així com el riu Fluvià. A la zona sud, els efectes es van fer notar sobretot a la riera de Sant Martí i al riu Ser.

Les erupcions dels volcans Roca Negra (3), Puig Subià (4), Simon (5), Sant Jordi (6), Puig de Mar (7), així com d’altres colades situades una mica més al nord del Puig de Mar, han influït directament en el modelatge de la llera del riu Ser i de la riera de Sant Martí (8), afluent del Ser.

Les colades de lava es van instal·lar i van modificar el traçat de les lleres de moltes rieres i rius. A la zona nord del Camp Volcànic, van afectar principalment les rieres de Riudaura i de Bianya, així com el riu Fluvià. A la zona sud, els efectes es van fer notar sobretot a la riera de Sant Martí i al riu Ser.

Les erupcions dels volcans Roca Negra (3), Puig Subià (4), Simon (5), Sant Jordi (6), Puig de Mar (7), així com d’altres colades situades una mica més al nord del Puig de Mar, han influït directament en el modelatge de la llera del riu Ser i de la riera de Sant Martí (8), afluent del Ser.

A la fotografia 3 s’hi pot veure el poble de Santa Pau, amb el volcà Roca Negra al fons. Aquest volcà va emetre diferents tipus de productes piroclàstics (materials fragmentats) que, segons la seva mida, reben noms diferents: les cendres, de menys de 2 mm, són transportades pel vent abans de sedimentar-se a certa distància; el lapilli o greda, amb mides entre 2 i 64 mm, i els blocs, que superen els 64 mm. Les gredes i els blocs s’acumulen al voltant del cràter i acaben formant el con volcànic.

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 3 . Santa Pau i el volcà Roca Negra

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 4. Gredera del Roca Negra

A la gredera del Roca Negra, fotografia 4, es poden observar diferents estrats de materials fragmentaris disposats segons la inclinació del con volcànic (d’un color més fosc i negre). A causa de l’exploació d’aquests materials, s’hi han produït desprendiments que apareixen en tons grisos foscos.

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 1 . Còdols de basalt

Alguns fragments de mida bloc que no s'han refredat del tot en el moment de ser expulsats poden adoptar formes variades durant la seva trajectòria per l'aire. Quan cauen, sovint s'hi adhereixen fragments més petits, formant el que es coneix com a brexa volcànica, tal com es pot veure a la fotografia 5.

Durant les activitats eruptives de tipus efusiu, també es poden emetre grans quantitats de lava en forma de fluxos massius. Aquests materials poden adoptar formes molt diverses, en funció de diversos factors: la viscositat inicial del magma, la seva composició, la variació de la temperatura durant el desplaçament, el volum del material emès i les característiques del terreny (com la humitat, el pendent o les irregularitats del relleu).

Quan les laves són molt viscoses, tendeixen a acumular-se al voltant del punt d'emissió. En canvi, si són poc viscoses, poden fluir més lluny abans de refredar-se. Quan la lava es refreda i solidifica, pateix una forta contracció que genera diversos sistemes de fractura coneguts com a hàbits de retracció o disjuncions. Els dos principals tipus de disjunció són la columnar i la lenticular.

La disjunció columnar es forma quan el corrent de lava resta en repòs. La diferència de temperatura entre la lava i l'atmosfera, així com entre la part superior i la base de la colada (que està en contacte amb el sòl), dona lloc a la formació de cèl·lules de convecció a l'interior del flux.

Aquestes cèl·lules —un sistema de transferència de calor i matèria en fluids— mouen el material des de les zones més calentes cap a les més fredes, que descendeixen i es tornen a escalfar, repetint el cicle fins que la lava es solidifica del tot. Aquest procés genera una fracturació vertical característica, que individualitza columnes de formes prismàtiques, generalment hexagonals o pentagonals.

A la fotografia 6 s'observen els basalts prismàtics de la colada situada a la llera dreta del riu Ser, al costat nord del poble de Santa Pau.

A la fotografia 7 s'ha dibuixat una línia blanca que representa el corrent de convecció que ha originat la columna de basalt. Les quatre columnes fotografiades no estan totalment verticals i això indica que la colada encara tenia un petit desplaçament abans de la solidificació.

La individualització de les columnes provoca un risc, ja que el pas del temps i l'acció dels agents meteoritzadors provoquen desprendiments, tal com es pot observar a la fotografia 8, els quals s'han originat fa poc temps, en el sender que passa paral·lel entre les columnates de basalt i el riu Ser, a Santa Pau.

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 5 . Brexa volcànica del Roca Negra

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 7 . Columnes de basalt. Convecció

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 6 . Columnes de basalt

SALVADOR SARQUELLA
FOTOGRAFIA 8 . Desprendiment del basalt

TREBALL DE RECERCA

L'HOSTAL DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

Pol Castany

L'HOSTAL DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR
FOTOGRAFIES D'ARXIU

“(...) entendre’n el passat i intentar col·laborar amb la preservació de la seva història.”

El meu treball de recerca neix de la meva passió per la cuina i les ganes de conservar la història de l'Hostal de Sant Miquel de Campmajor, un lloc que ha estat clau per al poble durant generacions. Des de sempre, la cuina ha estat un espai especial per a mi, un punt de trobada amb la família i una manera d'expressar-me. Per això, quan vaig haver d'escollir un tema, vaig tenir clar que volia parlar de l'Hostal, entendre'n el passat i intentar col·laborar amb la preservació de la seva història.

L'hostal ha passat per diverses generacions d'una mateixa família, entre elles els pares del meu besavi, Joan Darné i la seva germana Pilar. Amb els anys, ha anat canviant i adaptant-se, però sempre ha mantingut l'essència i ha estat un punt de referència per a la gent del poble i per als que hi passaven. Mentre investigava, vaig adonar-me que molta informació només es coneixia de boca en boca, i això em va fer veure encara més la importància de deixar-ne constància escrita.

A més de recollir la història de l'hostal i el seu paper al poble, vaig voler centrar-me en la seva cuina, que també ha anat evolucionant però sense perdre els plats de tota la vida. Per això, vaig fer un llibre de receptes amb alguns dels plats més emblemàtics de l'hostal, explicats pels actuals propietaris, la Isabel i en Sion. Per donar-li un toc més viu, vaig gravar vídeos de cada recepta i hi vaig posar codis QR perquè es pugui veure fàcilment com es cuinen.

Més enllà de ser un treball per al batxillerat, aquesta experiència m'ha permès conèixer millor el poble de Sant Miquel i la seva història, i també valorar la feina de totes les persones que han mantingut viu l'hostal.

Enllaç a dues de les receptes del TDR:

L'HOSTAL DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR
FOTOGRAFIES D'ARXIU

L'HOSTAL DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR
FOTOGRAFIES D'ARXIU

TINC ACIDESA, AGROR, CREMOR...

Francesc Xavier Carreras
Metge

“(...) La cremor pot ser ocasional i provocada per certs excessos, alguns aliments o mals hàbits. Quan és freqüent i intensa, pot indicar algun problema: una malaltia”.

Quan en tenim, és perquè el suc gàstric ha pujat de l'estómac cap a la boca i irrita —cou— l'esòfag. Això està relacionat amb el procés mecànic de la ingestió, és a dir, empassar els aliments. Aquesta història comença amb la masticació, continua amb la deglució, passa pel trànsit per l'esòfag i acaba quan l'aliment arriba a l'estómac.

És en aquest sac que tenim just a sota del pit, anomenat estómac, on es barreja el que hem empassat amb l'àcid gàstric, que ajuda a fer la digestió principal dels aliments.

Sabíeu que la masticació és una part molt important de tot aquest procés? Les dents i queixals han de triturar bé el menjar i, alhora, ensalivar-lo, fent així la primera barreja i la primera digestió amb els enzims que hi ha a la boca (que no són àcids). Aquesta fase és especialment important per digerir fruites i llegums crus, ja que comença la digestió de la cel·lulosa que contenen. És el primer pas que afavoreix també la deglució: fer passar aquesta bola de menjar per la faringe, l'esòfag i el càrdies fins a arribar a l'estómac. Un viatge curt, però complex, sobretot en el tram de la gola.

Aquí, en pocs segons, es produeix una coordinació: es tanca la tràquea (el tub que va als pulmons), i l'esòfag, estimulat per la presència de l'aliment, inicia de forma reflexa una ona peristàltica que avança al llarg de tot l'esòfag fins al càrdies. Aquest és l'esfínter (porta muscular) que comunica amb l'estómac. Aquesta porta ha d'estar ben tancada perquè, quan l'estómac es mou per barrejar els aliments, no envii àcid cap amunt. És una barrera que evita el reflux. L'àcid, en contacte amb la mucosa de l'esòfag, que no està preparada per protegir-se'n, pot provocar irritació.

L'esfínter inferior de l'esòfag, també anomenat càrdies, ha de suportar la pressió que li pot fer l'estómac —segons com de ple estigui— i la força que pot exercir la panxa quan esternudem, caminem, ens ajupim o respirem amb força.

La cremor pot ser ocasional i provocada per certs excessos, alguns aliments o mals hàbits. Quan és freqüent i intensa, pot indicar algun problema: una malaltia.

De manera esporàdica, pot aparèixer per haver menjat o begut en excés, especialment begudes alcohòliques d'alta graduació, o per consumir aliments que relaxen l'esfínter que tanca l'estómac: aliments molt grassos o picants, tomàquet fregit, cítrics, cafè, xocolata o begudes amb gas. També ho poden afavorir els sopars abundants i anar a dormir sense haver fet bé la digestió. Alguns medicaments i el tabac també poden contribuir-hi.

Les malalties o disfuncions patològiques com l'hèrnia de hiatal, la infecció per *Helicobacter pylori*, l'ERGE (malaltia per reflux gastroesofàgic) o l'esofagitis per reflux crònic, i les seves conseqüències, sempre s'han de consultar amb el vostre metge de família.

Consell general:

Mastegueu bé els aliments i no tingueu pressa per menjar. Feu àpats petits i moderats, més abundants al matí i més frugals al vespre, amb temps per fer la digestió abans d'anar a dormir.

Si teniu cremor ocasionalment, alguns remeis poden ser la llet fresca, una mica de bicarbonat, galetes, aigua fresca o, si cal, algun fàrmac antiàcid bàsic com l'almagat.

PIRULETA DE XOCOLATA

Nens i nenes de la Vall de Campmajor

Recopilada per Àlex Navarro

Els nens i nenes de Sant Miquel de Campmajor, aquest Nadal, vam fer un taller de cuina, i la recepta que va sortir més votada, o que va agradar més, va ser la de les piruletes de xocolata. I ara us explicarem com es fan:

Ingredients:

- Xocolata per fondre en pastilles
- Pals de pinxo
- I diferents toppings, petites lllaminadures de diverses formes i colors

Estris:

- Una espàtula o llengua de gat
- Bols adients per al bany maria, per fondre la xocolata
- Una mànega pastissera (també la podem fer amb una bossa de plàstic, fent-li un forat a la punta; en aquest cas, també necessitarem unes tisores)
- Paper de forn

Elaboració:

Sobre el paper de forn hi posarem un pal de pinxo. Abocarem la xocolata, un cop desfeta, dins la mànega pastissera i, amb la mànega, la posarem sobre el pal; podem fer la forma que vulguem.

Tot seguit, les decorarem amb els toppings escollits.

Ho deixarem refredar i, quan s'hagi endurit... ens les podrem menjar!

Bon profit!

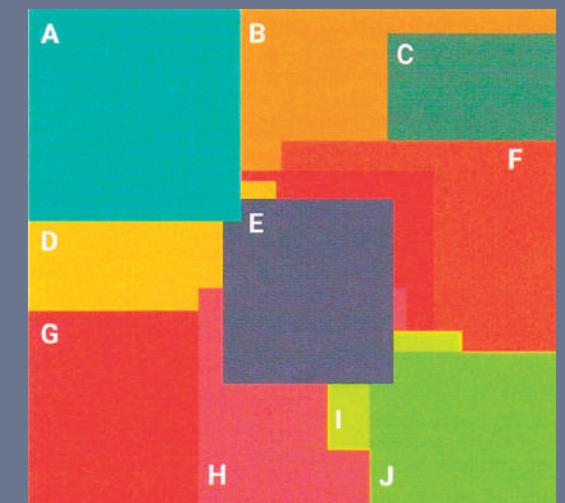
ELS REPTES

Àngels Navarro

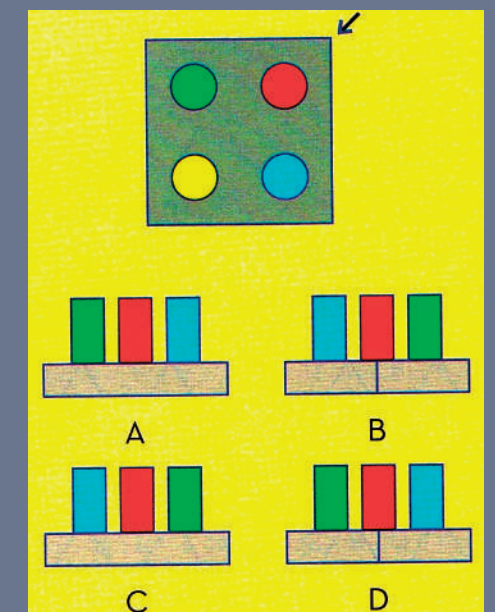
Psicòloga i reconeguda especialista en jocs i entrenament mental. <http://www.enginyfactory.com>

Gràcies a la plasticitat del cervell poden establir-se connexions neuronals durant tota la vida. El nostre objectiu és, doncs, estimular i entrenar, amb jocs i tècniques adequades, les capacitats cognitives com la memòria, el raonament i l'atenció per mantenir el cervell en bones condicions.

REPTE 1: Sabries indicar l'ordre, de dalt cap a baix, en què estan col·locades aquestes fulles de paper?

REPTE 2: Mira la figura des d'on apunta la fletxa. Quina de les figures de sota correspon al que veus?

MARÇ DE RÈCORD PLUVIOMÈTRIC

Ramon Santacana

Començo aquest repàs meteorològic parlant de les pluges del passat mes de març, en què es van assolir els 436,70 l/m² en un total de 24 dies de registre (dels quals, 22 dies seguits). Pluja molt ben caiguda, sense fer cap mal, que va tornar a fer rajar fonts i a omplir torrents i la riera de Sant Miquel, que a hores d'ara, 19 d'abril, encara fa passar l'aigua per damunt la resclosa. Aquest registre és la pluja més abundant que hem tingut en els darrers 39 anys en un sol mes, així com també pel nombre de dies amb registre pluviomètric. Hem de recordar que les darreres pluges abundants es van donar el gener del 2020, amb el famós temporal Glòria, i a l'abril del mateix any, quan es van assolir els 392 l/m². Han passat cinc anys en què les pluges han estat inferiors a la mitjana i on hem registrat l'any més sec, el 2023, amb 596 l/m². Arrodonint la informació pluviomètrica, l'any 2024 es van recollir un total de 883 l/m², el millor registre d'aquests cinc anys que comentava, però per sota de la mitjana pluviomètrica de la vall.

L'hivern ha estat poc fred en general: el primer registre de temperatura per sota zero es dona el 5 de desembre, després d'un octubre i un novembre molt temperats. Alguns dies de desembre, alguns del gener i els primers de febrer han estat els que s'han mostrat una mica freds, d'hivern poc rigorós. Només destaquen com a temperatures mínimes més fredes els 7 °C sota zero dels dies 13 i 14 de gener, i els 6 °C negatius del dia 15 de gener. Es pot dir que a partir del 9 de febrer l'hivern queda enrere i s'assoleixen, en general, temperatures de primavera avançada.

Les dues fotografies que acompanyen aquest resum són del riu Ser al seu pas per la passera de Roca. Una és del 6 de març, tot just el primer dia que comença a ploure; la segona, de l'30 d'abril, ja acabat l'episodi de pluja. Es pot veure com l'aigua ha tornat a fer neteja de tota la vegetació que durant aquests anys havia anat guanyant terreny damunt del riu.

RIU SER. PASSERA DE ROCA. 6 DE MARÇ DEL 2025
RAMON SANTACANA

RIU SER. PASSERA DE ROCA. 30 D'ABRIL DEL 2025
RAMON SANTACANA

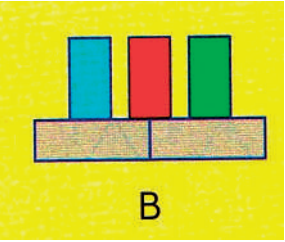
TAD RUTA MIERES

DILLUNS A DIVENDRES FEINERS	Banyoles - CAP	08.00	11.00	15.00	18.00
	Banyoles - Centre	08.02	11.02	15.02	18.02
	Banyoles - Cases Barates	08.04	11.04	15.04	18.04
	Banyoles - Clínica Salus	08.06	11.06	15.06	18.06
	Banyoles- Estany	08.07	11.07	15.07	18.07
	Banyoles - Font Pudosa	08.08	11.08	15.08	18.08
	Porqueres - Cal Germà	08.10	11.10	15.10	18.10
	Sant Miquel de Campmajor	08.18	11.18	15.18	18.18
	Mieres - Carretera	08.25	11.25	15.25	18.25
	Mieres - Centre	08.26	11.26	15.26	18.26
	Sant Miquel de Campmajor	08.35	11.35	15.35	18.35
	Porqueres - Cal Germà	08.43	11.43	15.43	18.43
	Banyoles - Font Pudosa	08.44	11.44	15.44	18.44
	Banyoles - Clínica Salus	08.47	11.47	15.47	18.47
	Banyoles - Cases Barates	08.50	11.50	15.50	18.50
	Banyoles - Centre	08.50	11.50	15.50	18.50
	Banyoles - CAP	09.00	12.00	16.00	19.00

Telèfon TAD per reserves 972 204 868
*Les reserves es poden realitzar fins 15 minuts abans de l'hora de sortida de la primera parada.

SOLUCIÓ REPTE 1: Sabries indicar l'ordre, de dalt cap a baix, en què estan col·locades aquestes fulles de paper?

SOLUCIÓ REPTE 2: Mira la figura des d'on apunta la fletxa. Quina de les figures de sota correspon al que veus?

A-E-J-I-H-D-G-F-C-B

Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor 972 57 46 26
www.santmiqueldecampmajor.cat / ajuntament@santmiqueldecampmajor
CAP Banyoles 972 57 25 10
CAP Mieres 972 68 04 51
CAP Porqueres 972 57 63 59
Clínica Salus Infirorum 972 57 02 08
Servei d'emergències 112
L'Hostal 972 57 07 12
Consell Comarcal del Pla de l'Estany 972 57 35 50
Parròquia Mossèn Prat: 972 57 47 35
Elèctriques Bassols i Curós (24h): 972 57 07 12

Horari Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor:
A partir del dia 25 de juny i fins al dia 6 de setembre, l'Ajuntament farà horari d'estiu: de dilluns a divendres, de 9:00 h a 15:00 h.
alcaldia@santmiqueldecampmajor.cat (demanar cita prèvia)
Horaris dels plens municipals: El segon dijous no festiu dels mesos de gener, març, maig, juliol, setembre i novembre, a les set del vespre. Els plens són públics.

Canals de comunicació municipal:
Per WhatsApp (individualment a l'usuari), us heu de donar d'alta mitjançant instància genèrica, només per enviar informació municipal, els usuaris no poden respondre.
La pagina web www.santmiqueldecampmajor.cat., Us animem a utilitzar-la

Atenció sanitària:
Metge: Banyoles: cada dia / Mieres: dimecres de 14.30 h - 16.30 h
Infermeria: Banyoles: cada dia / Mieres: dimarts de 8 h - 10.30 h
Urgències: CAP Banyoles: 8 h - 20 h
Clínica Salus Infirorum: cada dia de 20 h a 8 h i festius 24 h

Missa Collell: diumenges 12.30 h

Deixellaria mòbil: cada tercer divendres feiner de 9 h a 13 h. Excepte els divendres festius, llavors passaria el següent divendres.

Àrea de voluminosos: Pel bon funcionament de l'àrea us recordem que aquesta només és per a voluminosos domèstics i no per residus industrials: olis, runes o restes d'activitats professionals. Al cartell que hi ha a l'àrea podeu veure quins són els usos permesos i quins no, gràcies per la col·laboració de tothom.

Àrees tancades de residus (nou servei): Nou sistema de recollida selectiva d'oli de cuina usat i de roba usada, amb contenidors situats dins les àrees tancades.

